

HET
BUITENLEVENGEVOEL
VAN...

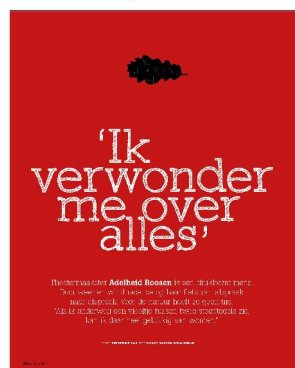
'Ik verwonder me over alles'

Theatermaakster **Adelheid Roosen** is een drukbezet mens.

Door weer en wind racet ze op haar fiets van afspraak naar afspraak. Voor de natuur heeft ze geen tijd.

"Als ik onderweg een viooltje tussen twee stoeptegels zie, kan ik daar heel gelukkig van worden."

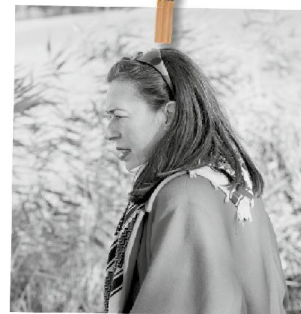
TEKST **FREDRIKE BAX** FOTOGRAFIE **SASCHA SCHALKWIJK**

WIE IS ADELHEID ROOSEN

GEBOREN 30 juni 1958 in Breda. Ze groeide op in de Achterhoek in Ulft, Doetinchem en Terborg. Ze ging op haar achttiende naar Amsterdam om te studeren aan de Hogeschool voor de Kunsten. **BEKENDHEID** Roosen is artistiek leider van *Female Economy* en theatergroep *Zina*. Ze is sinds de jaren '80 actief als theatermaakster. Bekend zijn onder meer haar *Gesluierde Monologen*, haar voorstelling over eerwraak *Is.Man* en de *WijkSafari* in Amsterdamse en Utrechtse wijken. Naast theater heeft ze ook gewerkt aan diverse televisie- en filmproducties. **PERSOONLIJK** Roosen heeft een relatie met acteur en regisseur Titus Muizelaar. **ACTUEEL** Vanaf 1 februari gaat de *Gesluierde Monologen* op tournee door Nederland. Vanaf 6 februari nestelt Roosen zich elke avond met honderd wijkbewoners in de voorstelling *Dantons Dood* van Toneelgroep Amsterdam. Ook trekt ze met haar film *MAM* door het land en reist ze in het najaar naar Mexico voor een nieuwe *WijkSafari*. Zie www.femaleeconomy.nl.

Wat is voor jou het echte buitenleven?

"Het echte buitenleven is voor mij de horizon zien. Met niets tussen mij en die horizon. Als je op een verlaten strand staat of ergens op een rots, ervaar je de schoonheid van het niet-ingevulde. Een schoonheid die verlangens oproept en de fantasie prikkelt. Ik word daar op een prettige manier kinderlijk van. In de stad kun je je die verlangens bijna niet voorstellen. Er komt zo veel op je af, er is zo veel ruis: reclames, geboden, verboden en overal hetzelfde 'winkelpark'. Alles is ingevuld en geregeld. Het lijkt wel of we horizonvrees hebben."

Staat die ruis jouw creativiteit in de weg?

"Nee, als ik werk zie ik die ruis niet. Ik zit dan helemaal in mezelf, heel geconcentreerd. Ik werk en woon graag in de stad. En ik vind niet alles wat de mens bedacht heeft afstompend en lelijk. De mens maakt geweldige dingen. Vliegtuigen zijn meesterlijk, Apple is fantastisch en het weidse Museumplein is ook mooi, vooral als je aan komt fietsen door de tunnel onder het Rijksmuseum. Stedelingen die doorlopend klagen dat ze de natuur missen, hebben een te romantisch beeld van het buitenleven. Ga er wonen en aanvaard de consequenties, denk ik dan. Niet klagen, maar leef daar waar je bent."

Zoek jij de natuur niet op?

"Niet bewust, nee. Voor mij lopen stad en natuur soepel in elkaar over. Als ik een eind in een gracht zie zwemmen, denk ik aan de vijver vol eenden waar ik vroeger naast woonde. En van een vers stadspark in de lente kan ik intens gelukkig worden. De kracht van de natuur ervaar ik vrij makkelijk. Ik verlaat Amsterdam regelmatig, maar niet als vlucht voor ruis en drukte."

Waarom dan wel?

"Ik ben nieuwsgierig naar de rest van de wereld en hou van reizen. Het liefst dool ik zonder plattegrond door een onbekende stad en laat ik mij verrassen door wat ik tegenkom. Ik verwonder me over alles. Veel mensen begrijpen dat niet. Ze laten zich niet verleiden om te verdwalen in hun fantasie, maar gaan de geijkte highlights af. Als je naar Parijs gaat, hoor je niemand zeggen: 'Geniet van jouw pad door de stad'. Nee, we zeggen: 'Hè, heb je de Eiffeltoren niet gezien?' Dat vinden we raar, die hoor je te zien. We worden te veel

'MET HET
LEVEN MOET
JE LEREN
SPELEN'

gestuurd en stemmen steeds meer af op wat we zouden moeten in plaats van op de eigen uniciteit.”

Heb je wel tijd om te reizen?

“Ik heb ontzettend veel gereisd en reis nog steeds veel voor mijn werk. En één keer per jaar ga ik met mijn vriend Titus op vakantie, in de zomer. Een van mijn favoriete bezigheden, als we aan zee zitten, is ‘buitelen’. Dan gooi ik mezelf als een stuk hout in zee en laat ik me door de golven op het strand smaken. Als ik ben aangespoeld, begin ik opnieuw. Ik kan dat wel drie kwartier volhouden. Het is een van de lekkerste dingen om in de natuur te doen.”

Kwam je als kind veel buiten?

“Ik speelde altijd buiten. In korte broek en met kapotte knieën. Ik klom in bomen, ploeterde in het zand, verzamelde stokjes, steentjes, blaadjes en ik ging elke dag langs de achterdeuren om oud brood op te halen voor de eenden in de vijver. Als we op vakantie gingen, maakte ik me grote zorgen. Ik dacht dat de eenden dood zouden gaan als ik ze niet voerde, maar gelukkig bleken ze er elke keer bij terugkomst nog te zijn.”

Leerden je ouders je veel over de natuur?

“Mijn vader had veel oog voor dieren. Hij jaagde en liet mijn zus en mij dieren als konijnen, herten, haviken en vossen van dichtbij bekijken. Op zondag gingen we altijd naar de kerk en daarna naar de bossen van Montferland. Als we alleen met vader gingen, sloegen we de kerk over. In het bos wees hij ons op de zonnestralen die door de bladeren schenen. ‘Dit is de kathedraal’, zei hij dan. ‘Kijk, daar zitten de ramen.’ En zo schetste hij de hele kerk in het bladerdak. Prachtig.” ✿

Zomer of winter?

“Absoluut zomer, honderd procent. Een wit sneeuwlandschap is allemachtig mooi, fantasistisch, maar al die lagen die je in de winter aan moet trekken, dat totale ingepakte, dat onvrije en dan ook nog al die regen. Verschrikkelijk.”

Bos of strand?

“Strand vind ik fijn. Lekker op mijn blote voeten lopen, dan voel ik echt geluk. En me overall kunnen laten vallen en door het zand rollen. Dat doe ik graag.”

Huis of tuin

“Ik moet wel een buitenruimte hebben, zodat ik de deur open kan gooien. Zonder buitenruimte zou ik niet kunnen leven. Ik zou gek worden van verlangen. Het hoeft niet veel te zijn. Een balkon waar mijn liggende lichaam op past, is groot genoeg.”

Kopen of maken?

“Ik ben een maker en een verzamelaar. Een oud kistje, een stuk touw, steentjes, stokjes, ik bewaar het allemaal om er iets nieuws mee te knutselen. Ik ben ook van de tweedehands kleding. Als theatermaker heb ik geleerd met weinig geld en middelen iets moois te maken.”

Koken of aanschuiven?

“Ik kook voor geen biêt! Mijn vriend Titus kan goed koken. Zelfs een ei bakt hij zo dat ik mijn vingers erbij aflik en er nog een wil. Het gevolg is dat ik zelf minder en minder kook. Als er vrienden komen eten, help ik hem wel met hakken, snijden en ordenen. Ik dek de tafel en zorg voor een mooie vaas met bloemen. Ik creëer het welkomstgevoel.”

Auto of fiets?

“In Amsterdam doe ik alles op de fiets, maar ik ben ook verzot op autorijden. Ik heb een oude Saab en vind het heerlijk om te scheuren. Lekker hard. Kleine straatjes zijn geen probleem, ik manoeuvreer me er met souplesse doorheen.”

Droom of werkelijkheid?

“Ik ben gestopt met dromen. Ik ben mijn dromen gaan doen. Want het leven moet je invullen. Wat is het en wat kun je ermee? Je moet ermee leren spelen. Natuur, cultuur, stad, dorp, het zijn allemaal mogelijkheden.”